
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukoišanska 6
21000 Split

St-13/02

Stečajni dužnik: SALONIT d.d. u stečaju, Vranjic, Krešimirova ulica bb, OIB: 14755697651

Podnositelj (Vjerovnik): Robson Holdings d.o.o. Radnička cesta 27; OIB: 04978313893, Radnička cesta 27, 10000 Zagreb, zastupan po direktoru Miri Kotarac, zastupanoj po odvjetnici Vedrani Suša Pavić iz Zagreba

PODNEŠAK VJEROVNICA

e komunikacijom

U predmetu gornjeg broja vjerovnik je na e-oglasnoj ploči Naslovnog suda uočio podnesak bivšeg zakupoprimca stečajnog dužnika Zephyr tehnologije d.o.o. u stečaju od dana 27.08.2020.g. (objavljen 10.09.2020.g.) te povodom istog očituje kako slijedi, a imajući u vidu da je isti upućen i vjerovnicima stečajnog dužnika.

Podnositelj ističe kako se protivi navodima iz predmetnog podneska u dijelu u kojem su isti suprotni navodima iz izvješća o stanju i tijeku stečajnog postupka stečajnog upravitelja u ovom postupku i predlaže da stečajni upravitelj ovog dužnika i Zephyr tehnologije d.o.o. u stečaju zajednički sukladno svrsi oba stečajna postupka surađuju na dobrobit vjerovnika.

Vjerovnik koristi priliku da ponovno ukaže na jednu od brojnih nepravilnosti u vođenju ovog postupka od njegova otvaranja, a ta je da u Stečajnom zakonu nije predviđeno davanje u zakup imovine stečajnog dužnika.

Isto je u ovom postupku utvrdio i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske još 19. travnja 2011.g. u rješenju posl.br. PŽ-2367/11 u kojem navodi: „Stečajni zakon uređuje samo najamne i zakupne odnose nastale prije otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom (čl. 115. do 118. SZ-a), a ne uređuje zasnivanje zakupa nakon otvaranja stečajnog postupka jer je cilj stečajnog postupka unovčenje imovine stečajnog dužnika i podjela prikupljenih sredstava vjerovnicima (čl. 2. SZ-a) ...“

Dalje sud u istom rješenju navodi: „Sklapajući ugovor o zakupu predmeta stečajnog dužnika nakon otvaranja stečajnog postupka, treća strana, zakupoprimac, stječe status vjerovnika stečajne mase prema stečajnom dužniku u ostvarivanju svojih prava iz dvostranoobveznog odnosa po ugovoru o zakupu (ostale obveze stečajne mase zasnovane radnjama stečajnog upravitelja prema čl. 87. SZ-a,

iz čega proizlazi kako se stečajni upravitelj treba suzdržavati od radnji kojima bi se nanosila šteta sredstvima stečajnog dužnika (čl. 25.st.1. SZ-a).

Znakovito je da je predmetno rješenje doneseno nakon skupštine vjerovnika održane 21.12.2010.g. na kojoj je tadašnji stečajni upravitelj predlagao sklapanje ugovora o zakupu na rok od dvije godine sa zakupoprimcem ARISTA NAUTIKA d.o.o. koji je na skupštini bio zastupan po Ivici Viljcu te koji je tada najavljivao da će u zakup ući i društvo ARISTA JAHTA d.o.o. kojeg da je on suvlasnik.

Uvidom u sudski registar Naslovnog suda vidimo da se u predmetnim društvima u različitim funkcijama javljaju Ivica Viljac, Don Marshall i Geoffrey Ronald Mayhill.

U Izvješću o vještačenju visine obveza stečajne mase, troškova stečajnog postupka, visine obveza stečajnih vjerovnika prvog i drugog višeg isplatnog reda vještaka Jere Brkana od 13.07.2018.g. na stranici 228. vidljivo je da je društvo ARISTA JAHTA d.o.o. ostalo dužno stečajnom dužniku iznos od 10.217,35 kn.

Iz Prijave nedostatnosti stečajne mase od 08.04.2019.g., odnosno Prometa kupaca po kontima od 01.01.-04.05.2019. koji joj prileži vidljivo je da društva Zephyr tehnologije d.o.o., Yachting technology products d.o.o. i Viljac d.o.o. ukupno duguju stečajnom dužniku iznos od čak 4.743.889,03 kn (što treba uvećati za kamate i druge moguće troškove). Ukupno „kupci“ stečajnom dužniku na isti dan duguju 7.028.526,76 kn.

U toj situaciji se ukazuje kao razuman potez prema Zephyr tehnologije d.o.o., Yachting technology products d.o.o. zabrana ulaska u tvornički krug dužnika od 15. rujna 2018.g., te zasnivanje založnog prava na stvarima u vlasništvu navedenih zakupoprimaca. Nevjerojatan je pristup stečajnog upravitelja društva Zephyr tehnologije d.o.o. koji stavlja u pitanje založno pravo na stvarima stečajnog dužnika. Ovaj stečajni dužnik je i previše „kreditirao“ društva Zephyr tehnologije d.o.o., Yachting technology products d.o.o. i Viljac d.o.o.

Davanje tvorničkog kruga u zakup slijedom obrazloženja gore citiranog rješenja VTSRH donesenog u ovom postupku je protivno cilju stečajnog postupka te uopće nije predviđeno Stečajnim zakonom.

Unatoč naprijed citiranom rješenju, stečajni dužnik „po inerciji“ još od 2011. godine daje u zakup gotovo čitav tvornički krug i zakupom prihodovana sredstva drži na depozitnom računu suda, a da pritom vjerovnici nemaju uvid u tijek novca. Vjerovnici, niti itko drugi, dok stečajni dužnik na taj način posluje, ne mogu utvrditi odnosno provjeriti zakonitost transakcija koje se na taj način obavljaju, a njima zasigurno čitavo vrijeme dolazi do neujednačenog namirenja vjerovnika stečajne mase.

Nastavak poslovanja koji se već godinama faktično odvija, je protivan Stečajnom zakonu i svrsi stečajnog postupka. Uopće nastavak poslovanja (odnosno bavljenje potpuno drugom djelatnošću od one prije stečaja u stečaju) je nedopustivo u izostanku stečajnog plana koji je u ovom stečajnom postupku davno napušten.

Dakle, osim što je poslovanje nastavljeno protivno zakonu, ubiranje zakupnina i servisiranje pripadajućih troškova koje ta djelatnost podrazumijeva, je protuzakonito, te se istim produbljuje oštećenje vjerovnika u ovom postupku.

Jasno da je situacija tim apsurdnija što stečajni dužnik daje u zakup nekretnine koje su opterećene

hipotekom i nad kojima je razlučni vjerovnik pokrenuo ovršni postupak i nad kojima se provodi ovrha.

Kao jedini zakoniti izlaz iz predmetne situacije, nameće se predaja nekretnina tvorničkog kruga na upravljanje razlučnom vjerovniku, kako bi se prihodom od zakupa konačno počela umanjivati tražbina ovog razlučnog vjerovnika.

Prijedlog stečajnog upravitelja o tome da se sredstvima koja su ubirana od zakupa (razmjerno) namire vjerovnici troškova stečajnog postupka je neodrživ u uvjetima kada razlučni vjerovnik vodi ovršni postupak na nekretninama koje stečajni dužnik daje u zakup..

Svako unovčenje, pa tako i prihod od zakupa na imovini opterećenoj razlučnim pravom, pripada upravo razlučnom vjerovniku te nije podložno diobi vjerovnicima troškova stečajnog postupka.

Ovaj vjerovnik u svojstvu razlučnog vjerovnika ističe kako je nad nekretninama tvorničkog kruga stečajni sud faktično uspostavio privremenu upravu zalogom, kojim upravlja stečajni upravitelj te stečajna masa ubire plodove od predmeta zaloga i dobivene iznose polaže u sud.

Radni se o faktičnoj provedbi članka 336. st. 7. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima koji glasi: „ **Založni vjerovnik čije založno pravo tereti stvar ili pravo koje je sposobno da daje plodove ili druge koristi iz čije bi se vrijednosti mogla namiriti zalogom osigurana dospjela tražbina, ovlašten je zahtijevati od suda da uspostavi privremenu upravu zalogom i postavi upravitelja koji će biti ovlašten da ubire te plodove, odnosno koristi i unovčava ih, te da dobivene iznose polaže u sud radi namirenja iz toga pologa.**“

Očito je stoga da sredstva koja su akumulirana na depozitnom računu Naslovnog suda pripadaju upravo razlučnom (ZALOŽNOM) vjerovniku i tako sve dok nekretnina ne bude prodana u ovršnom postupku.

Imajući u vidu da se radi o potraživanjima od zakupa nekretnina tvorničkog kruga, razlučni vjerovnik je u ovom postupku oštećen najmanje za taj iznos (uvećan za režijske troškove kojih je stečajni dužnik obveznik, a potrošač su zakupoprимci koji isti plate ili ne plate).

Ukoliko bi sud ustrajao na stajalištu da sredstva uprihodovana davanjem nekretnine koja je opterećena založnim pravom u zakup podliježu raspodjeli vjerovnicima troškova stečajnog postupka, razlučni vjerovnik će biti prisiljen u posebnom postupku ostvariti prava koja mu pripadaju po zakonu.

Vjerovnik skreće pažnju na činjenicu da se ovaj stečajni postupak financira na štetu razlučnog vjerovnika, odnosno da se financira na gore opisani način još od 2007. godine (prvo davanje u zakup poslovnih prostora u tvorničkom krugu), a od završetka sanacije isključivo od tih prihoda. Ponavljamo, nijedne diobe u ovom postupku nikada nije bilo.

Imajući u vidu da toliko vremena nije bilo niti jedne diobe, a stečajna masa je ostvarila impresivan promet, ovaj vjerovnik se protivi diobi u ovoj fazi postupka, odnosno diobi prema utvrđenjima iz Izvješća o vještačenju visine obveza stečajne mase, troškova stečajnog postupka, visine obveza stečajnih vjerovnika prvog i drugog višeg isplasnog reda vještaka Jere Brkana od 13.07.2018.g., jer takva dioba ne može biti zakonita sve dok se ne odgovori na pitanje koliko je bivših radnika podnijelo zahtjev i isplaćeno od strane Povjerenstva za azbestoze, te **dok se ne vidi tijek novca u ovom stečajnom postupku od njegova otvaranja odnosno dok se ne vidi tko je od vjerovnika stečajnog**

dužnika i po kojim kriterijima isplaćen u dosadašnjem tijeku postupka.

Isto proizlazi iz rješenja VTSRH posl.br. PŽ-1542/08 od 31.01.2008.g. donesenog u ovom predmetu kojim se ukida rješenje o isplati troškova st. postupka (otpremnina i prof. oboljenja) – uz obrazloženje:

„...troškovi stečajnog postupka namiruju se po načelu prioriteta i razmjernog namirenja. Načelo prioriteta znači da se iz raspoložive stečajne mase najprije namiruju troškovi stečajnog postupka, a potom ostale obveze stečajne mase. Načelo razmjernog namirenja znači da se vjerovnici stečajne mase namiruju razmjerno u trenutku namirenja te redoslijedom njihova dospijeca. U vezi s ovim načelom treba napomenuti kako iz rješenja o namirenju određenih troškova stečajnog postupka mora biti vidljivo zašto se baš ti troškovi namiruju, jesu li ostali dospjeli troškovi već namireni, jesu li predmetni troškovi jedini ostali nenamireni.“

„...Skupština vjerovnika nije tijelo stečajnog postupka koje je ovlašteno odlučivati o načinu namirenja vjerovnika stečajne mase pa je takva odluka, kao izjava volje tog tijela bez utjecaja na namirenje troškova stečajnog postupka.“

Vještačenje Jere Brkana je potpuno neprovjerljivo za vjerovnike (kao i uostalom za sud), a što je ovaj vjerovnik isticao i ranije u svojim prigovorima na vještačenje. Na podlozi navedenog vještačenja sud sasvim sigurno ne može na adekvatan način donijeti odluku o isplati troškova stečajnog postupka kako je to naloženo od strane Visokog trgovačkog suda u gore citiranom rješenju još 2008. godine.

Vjerovnik ukazuje na vještačenje sačinjeno po vještakinji Jasenki Bubić u postupku koji vodi stečajni dužnik kao tužitelj pred Naslovnim sudom pod posl.br. P-640/13 koje opravdava navode ovdje vjerovnika.

Dokaz: uvid u vještačenje Jasenke Bubić i njegovu dopunu u predmetu ovog suda posl.br. P-640/13

Predmetno vještačenje otvara mnoga pitanja u ključna za ovaj postupak te se predlaže da Naslovni sud u isto izvrši uvid kako bi stekao dojam o neadekvatnosti vještačenja Jere Brkana.

Naime, vjerovnici ni na koji način ne mogu provjeriti utvrđenja Jere Brkana dok je vještačenje Jasenke Bubić utemeljeno na dokumentaciji koja je ne samo javno dostupna, već je i priložena samom vještačenju, što kod vještaka Jere Brkana nije slučaj.

Kako bi sud stekao dojam o neadekvatnosti vještačenja Jere Brkana, vjerovnik u prilogu dostavlja Završno izvješće za skupštinu vjerovnika 04.04.2012.g. koju je izradio tadašnji stečajni upravitelj stečajnog dužnika – Vedran Šeparović iz kojeg proizlazi da je na žiro-račun stečajnog dužnika (dakle samo na žiro račun bez deviznog računa i bez depozitnog računa) u razdoblju od 2004. do 2011. godine ostvaren priliv od čak 173.464.693,12 kn (str. 10.) !!!??? Samo taj priliv gotovo za duplo premašuje sve obveze ovog stečajnog dužnika evidentirane u vještvu Jere Brkana. Još jednom – niti jedne diobe nije bilo. Bilo bi vrijeme da vjerovnici dobiju jasan i nedvosmislen odgovor o tome kako je to moguće i kako je moguće da potraživanja bivših radnika stečajnog dužnika po osnovi azbestoza (kao evidentno najstarija potraživanja) do danas nisu zatvorena iz tog istog priliva i uopće, koji su vjerovnici isplaćeni sa čak 173.464.693,12 kn priliva na žiro račun stečajnog dužnika???

Nadalje, u pogledu neadekvatnosti vještačenja Jere Brkana vjerovnik ukazuje na str. 13. i 14. Završnog

izviješća za skupštinu vjerovnika 04.04.2012.g. stečajnog upravitelja Vedrana Šeparovića gdje se nalazi „*Diobeni popis troškova stečajnog postupka (vjerovnici radnici)*“ koji gotovo doslovce odgovara popisu do kojeg je došao i Jere Brkan u svom vještačenju te je posljedično isti popis temelj predložene diobe troškova stečajnog postupka.

Imajući u vidu da je su podaci stečajnog upravitelja Vedrana Šeparovića dani zaključno sa 2011. godinom, a sada je 2020. godina (i to na izmaku), kako je moguće da tablica vjerovnika troškova stečajnog postupka ostaje neizmijenjena od 2012.g. do 2019.g. (7 godina), a stečajni dužnik za to vrijeme ostvaruje prihod???

Što se u ovom stečajnom postupku plaća i u čijem interesu se ovaj stečajni postupak vodi?

Ovaj vjerovnik kao vjerovnik troška stečajnog postupka i razlučni vjerovnik trpi nesagledivu štetu iz razloga kako je gore obrazloženo.

Slijedom naprijed navedenog kako bi se tražbina ovog vjerovnika konačno počela umanjivati, vjerovnik apelira na sazivanje skupštine vjerovnika na kojoj će se na dnevnom redu naći davanje nekretnina tvorničkog kruga na upravljanje ovom vjerovniku kao i da se razlučnom vjerovniku ustupe sve tražbine koje stečajni dužnik ima prema zakupoprimcima nekretnina tvorničkog kruga radi naplate odnosno umanjenja potraživanja razlučnog vjerovnika.

Vjerovnik podsjeća na činjenicu da je od posljednje skupštine u ovom postupku prošlo preko dvije godine, u kojem razdoblju sud selektivno objavljuje na e-oglasnoj ploči dokumentaciju prispjelu u spis što vjerovnike onemogućuje u sudjelovanju o ovom postupku i održava stanje u kojem je ovaj stečajni postupak sam sebi svrha.

U Zagrebu, 22. rujna 2020.g.

Robson holdings d.o.o.
po punomoćniku